30/03/2024

Ο Μητροπολίτης Βεροίας στη Χαλάστρα για τη Β’ Στάση των Χαιρετισμών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στη Β΄ Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Χαλάστρας, το απόγευμα της Παρασκευής, 29ης Μαρτίου 2024.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Χαῖρε στερρόν τῆς πίστεως ἔρει-σμα, χαῖρε λαμπρόν τῆς χάριτος γνώρισμα».

Πριν από λίγες ημέρες εορτάσαμε τη μεγάλη Θεομητορική εορτή του Ευαγγελισμού της Υπεραγίας Θεο-τόκου και θαυμάσαμε την απέρα-ντη αγάπη του Θεού, ο οποίος ετοίμασε αυτό το ασύλληπτο για τον ανθρώπινο νού σχέδιο της ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του, προκειμένου να μας λυ-τρώσει από την αμαρτία.

Θαυμάσαμε όμως συγχρόνως και τη στάση της Κεχαριτωμένης Κο-ρης της Ναζαρέτ, της Παναγίας Παρ-θένου, ενώπιον του αρχαγγέλου Γαβριήλ, ο οποίος ήλθε από τον ουρανό για να της αναγγείλει το χαρμόσυνο μήνυμα, ότι δηλαδή την επέλεξε ο Θεός για να γίνει η Μητέρα του Υιού του.

Ποιος όμως είναι ο λόγος για τον οποίο θαυμάζουμε την Υπεραγία Θεοτόκο τη στιγμή του Ευαγγε-λι-σμού της;

Την θαυμάζουμε για τη μεγάλη και ανυπέρβλητη πίστη της. Αυτό που της εμήνυσε

ο αρχάγγελος Γα-βριήλ δεν ήταν απλό και συνη-θι-σμένο. Δεν ήταν μόνο κάτι σπάνιο ή απροσδόκητο. Ήταν ασύλληπτο και ανέφικτο για την ανθρώπινη λογική. Περισσότερο ασύλληπτο από το μήνυμα που έφερε ο αρχάγ-γελος Γαβριήλ, πριν από έξι μήνες, στον Ζαχαρία, τον πατέρα του τι-μίου Προδρόμου, ότι δηλαδή η Ελι-σάβετ, που ήταν στείρα, θα απο-κτούσε υιό.

Και εάν εκείνος αμφισβήτησε την ακρίβεια του μηνύματος, με το επιχείρημα ότι τόσο ο ίδιος όσο και η Ελισάβετ ήταν πλέον σε προ-χω-ρημένη ηλικία για να αποκτήσουν παιδί, η Παναγία Παρθένος πίστευ-σε αμέσως στο μήνυμά του, παρότι για εκείνη, σύμφωνα με τα αν-θρώπινα δεδομένα, ήταν αδύνατο να γίνει μητέρα, εφόσον δεν ήταν νυμφευμένη.

Αυτή τη μεγάλη και απροϋπόθετη πίστη της Υπεραγίας Θεοτόκου προς τον Θεό, που την έκανε να συγκατατεθεί αμέσως στο θέλημα του Θεού και να πεί το «ἰδού ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τό ρῆμα σου», εγκωμιάζει ο ιερός ποιητής του Ακαθίστου Ύμνου στη δεύτερη στάση των Χαιρετισμών, που ψάλαμε απόψε προς την Παναγία Μητέρα του Κυρίου και μητέρα όλων των χριστιανών.

«Χαῖρε στερρόν τῆς πίστεως ἔρει-σμα», της είπαμε. Χαίρε, δηλαδή, εσύ που είσαι το ακλόνητο στήριγ-μα της πίστεως.

Και πράγματι η Παναγία μας με την πίστη της αποτελεί ακλόνητο στήριγμα και της δικής μας πίστεως. Διότι το γεγονός ότι Εκείνη, χάρη στην πίστη της στο μήνυμα του αρχαγγέλου Γαβριήλ, είδε να πραγματοποιούνται στη ζωή της τόσα θαύματα, ενισχύει χωρίς αμ-φι-βολία και τη δική μας πίστη στον Υιό της και Θεό μας. Γιατί τα θαύ-ματα που συνδέονται με το ιερό πρόσωπο της Παναγίας μας αποτε-λούν εγγύηση και τεκμήριο ότι η πίστη μας δεν είναι κενή περιεχο-μένου, δεν είναι μάταιη, αλλά είναι πίστη στον αληθινό και πα-ντο-δύναμο Θεό, που μπορεί να κά-νει τα πάντα, ακόμη και να ανα-τρέψει τους όρους της φύσεως για τη σωτηρία μας.

Είναι εγγύηση και τεκμήριο ότι η πίστη μας στον Θεό μπορεί να μας κάνει μετόχους της θείας χάριτος «κατά τό μέτρον τῆς δωρεᾶς», όπως έκανε την Παναγία Παρθένο, την οποία, ενώ ήταν μία ταπεινή και απλή κόρη, την αξίωσε να γίνει Μητέρα του, να γίνει ανώτερη όχι μόνο από τους ανθρώπους και από τους αγίους αγγέλους, αλλά και να παρακάθηται ως πρέσβειρα και μεσί-τρια όλων των πιστών στον θρο-νο του Κυρίου μας.

Γι᾽ αυτό και ο ιερός υμνογράφος δεν εγκωμιάζει την Υπεραγία Θεο-τόκο μόνο ως «στερρόν τῆς πίστε-ως ἔρεισμα», ἀλλά καί ὡς «λαμ-πρόν τῆς χάριτος γνώρισμα». Γιατί στο ιερό πρόσωπο και τη ζωή της Υπεραγίας Θεοτόκου λάμπει με τον πιο

εντυπωσιακό τρόπο η χάρη του Θεού.

Αν κοιτάξει κανείς την ιερή της εικόνα στο τέμπλο των ναών μας και στην κόγχη του ιερού Βήματος, όπου απεικονίζεται ως Πλατυτέρα των ουρανών, αν διαβάσει ή αν ακού-σει για τις θαυμαστές εμφανίσεις της και τα απειράριθμα θαύμα-τα της στα ευσεβή της τέκνα, τότε μπορεί να κατανοήσει, όσο είναι δυνατό στον πεπερασμένο ανθρώ-πι-νο νού, πως ενεργεί η χάρη του Θεού στον άνθρωπο, πόσο τον αγιά-ζει και τον αλλοιώνει την κα-λη αλλοίωση, όπως συνέβη σε έγγιστο βαθμό στην Υπεραγία Θεοτόκο.

Και αυτό είναι κάτι που ενισχύει και θα πρέπει να ενισχύει ακόμη περισσότερο την πίστη μας προς τον Θεό αλλά και τη διάθεσή μας να αγωνιζόμεθα για να ακολου-θούμε το θέλημά του, όπως έκανε και η Παναγία μας, την οποία υμνή-σαμε απόψε εδώ στον ναό της, όπως την υμνούμε και κάθε Παρα-σκευή της Αγίας και Μεγάλης Τεσ-σα-ρακοστής, ψάλλοντας τους Χαι-ρε-τισμούς της.

Και αν εμείς προσπαθούμε, να είμεθα βέβαιοι ότι και η Υπεραγία Θεοτόκος θα μας ενισχύει και θα μας ενδυναμώνει στον αγώνα μας, αλλά και θα πρεσβεύει στον Θεό, για να μας δίδει πλούσια τη χάρη του και να ανταποκρίνεται στις ανάγκες μας, χαρίζοντάς μας «πάν-τα τά πρός σωτηρίαν αἰτήματα» αλλά «καί ζωήν τήν αἰώνιον».